

Vejledning ved personlig forbøn

Ideelt set skal en mand og en kvinde være sammen om forbønnen.

Hvis det er muligt, kan I begynde med at bede for hinanden.

Når en person kommer til forbøn, spørger mand til mand og kvinde til kvinde medmindre personen henvender sig direkte til en af jer.

I lytter som start til den, der ønsker forbøn, og lad vedkommende tale ud. I kan med fordel gentage det, I har opfattet, at der ønskes forbøn for, så I er sikre på, at det er rigtigt forstået.

I er tjenere over for Gud og den, der ønsker forbøn, så lad jer bruge af Gud. Jeres eget liv, problemer og holdninger er ikke relevante i denne sammenhæng.

Start bønningen med at gentage emnet. Brug evt. ord fra den, der ønsker forbøn, især hvis du er i tvivl om, hvordan I skal bede. Lad bønningen være trøstende og opmuntrende.

Hvis det er aktuelt med håndspålæggelse, spørger I først om det er i orden.

Aftal hvem der starter med at bede evt. bare med et tegn. Lad evt. den, som har haft mest kontakt til personen i samtalen, starte. Spørg om den, der søger forbøn, vil lede i bøn, og hvis det er tilfældet, så giv plads til det.

Forbederne **må** gerne men **behøver** ikke bede med lukkede øjne, men den der ikke beder, skal være opmærksom på den, I beder for. Er vedkommende OK?

Løsningsforslag fra jer, er som udgangspunkt ikke relevant. Spørg evt. om I skal formidle kontakt til en prædikant eller en fra menighedsledelsen.

Oplever I, at en af jer får et ord fra Gud, så sig: "Jeg oplever/tror at Gud vil sige til dig --"

Gør vedkommende opmærksom på, at I kun tager emnet op uden for forbønshandlingen, hvis dette aftales.

I har naturligvis tavshedspligt!

Bed evt. for hinanden, når forbønstiden er slut.

Menighedsledelsen